

Allah ve meleklerin peygambere salâtı ne demektir?

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

Gerçekten Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin. Ahzâb Sûresi(33) 56. Ayet

Salât Kelimesinin Manası

“Yüsellûne” kelimesi “salât” kökünden gelen bir fiildir. Salât, lügatte dua, istiğfar ve rahmet manalarına gelir.

“En-nebiyyi” kelimesi hakkında Cevherî şöyle der: “Nebi; haber veren, Allah’ın emirlerini bildiren kimsedir.”

Salât Allah Hakkında Nasıl Anlaşılır?

İmam Fahreddin Râzî şöyle der: “Salât dua anlamına gelince, Allah’ın peygamberine dua etmesi düşünülemez. Çünkü dua, bir başkasından menfaat talep etmektir. Allah hakkında böyle bir talep söz konusu değildir.”

Bu sebeple:

- Allah’ın salâtı → rahmet indirmesi
- Meleklerin salâtı → dua ve talepte bulunmasıdır

Allah (cc)’in ve meleklerin Resûlullah (sav)’e salât okumalarının manası nedir?

1. Bazı âlimlere göre Allahu Teâlâ’nın peygamberine salât getirmesinin manası, onu temcid ve sena etmesidir. Buhârî de bu görüştedir. En açık olan görüş de budur.
2. Diğer bazı âlimlere göre ise Allah (cc)’in peygamberine salât getirmesinden maksat, ona rahmet ve mağfirettir. Hasan-ı Basrî (ra) ve Saîd bin Cübeyr (ra) de bu görüştedir. [49] Peygambere (sav), meleklerin salât getirmesinden maksat ise ona dua ve ümmetine mağfiret talep etmektir.
3. Ebussuud şöyle der: «Allah’ın salâtından maksat rahmet, meleklerin salâtından maksat ise istiğfardır.» İbn-i Abbas (r.a): «Allahu Teâlâ peygamberine rahmet eder,

melekler de dua ederler.» demiştir. (Öyleyse bu manaların her ikisi de “salât” kelimesinin hakiki manasıdır. Bediüzzaman da Allah’ın salâtından maksadın rahmet olduğunu ifade eder.)

Bütün bu görüşlerden anlaşılıyor ki peygambere Allah (cc)’ın salâtı ile meleklerin salâtı ayrı ayrı şeylerdir.

Ey Allah’ım, Muhammed’e salât ver dememizin sebebi nedir?

Allahu Teâlâ, ona salât ve selam getirmemizi emretmiş, ancak üzerimize vacip olan miktarı bildirmemiştir. İşte bu hususu Allahu Teâlâ’ya havale ederek: «Ya Rabbi! Muhammed’e Sen salât getir. Çünkü ona layık olanı en iyi bilen Sensin. Biz onun hakkını vermekten aciziz. Ona layık olduğu meth ve senayı yapmaktan da aciziz. Ona yapılacak meth ve senayı Sana bırakıyoruz. Ona layık olanı Sen yap.» demek istiyoruz.

Bazı âlimlere göre “Allahümme salli alâ Muhammedin...” dememizin manası: «Ya Rabbi! Onu dünyada isminin yüksekliği, davetinin izharı ve şeriatının ibkası ile yücelt. Ahirette de onu ümmetine şefaathane kıl, verilecek ecir ve sevabın kat kat verilmesine vesile kıl. Ona makam-ı Mahmûd’u ver.» demektir.

Bizim salât ve selamımıza ne ihtiyaç var denilebilir?

Madem ki Allah (cc) ve melekler Resûlullah (sav)’e salât ve tekrim ediyorlar, bizim salât ve selamımıza ne ihtiyaç var denilebilir. Resûlullah (sav)’a salât ve selam getirilmesi onun ihtiyacından dolayı değildir. Ona kalırsa, Allah (cc) Resûlüne salât ve tekrim getirdikten sonra meleklerin salât ve selamına da ihtiyaç kalmamaktadır.

Bizim ona salât ve selam getirmemiz, ona karşı olan hürmet ve tazimimizi izhar etmek ve buna karşılık Allahu Teâlâ’dan sevap almak içindir. Yoksa Resûlullah (sav)’ın ihtiyacından dolayı değildir. Nitekim Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur:

«Kim bana bir kere salât ve selam ederse Allahu Teâlâ ona on kere salât ve selam eder. Onun on günahını siler, derecesini on kat artırır.»

Resûlullaha Salât ve Selam Getirmek Farz mıdır, Sünnet midir?

Allahu Teâlâ müminlere, şerefli nebisi üzerine salât ve selam okumayı emretmiştir. Emir ise farzı gerektirir. Ulema da ömürde bir defa salât ve selam getirmesinin farz olduğunu söylemişlerdir. Bunda icmaya yakın bir ittifak vardır. Hatta Kurtubî bu hususta icma olduğunu nakletmiştir. Çünkü âyetteki «Siz de ona salât edin.» emri farz kılmak içindir.

O hâlde Resûlullah (sav)’a salât getirmek, kelime-i şehadet gibi ömürde bir defa için farzdır.

Âlimler, her mecliste ve Peygamberin mübarek isimlerinin her zikredilmesinde salât ve selam getirmenin farz olup olmadığı hususunda ihtilaf etmişlerdir.

1- Âlimlerin bazısına göre Resûlullah (sav)'ın isminin her geçişinde salât ve selam getirmek farzdır. "Allah ve melekleri o peygambere çok salât ederler." âyeti, Resûlullah (sav)'a yapılan salât ve tekrimin sürekliliğine işaret etmektedir.

2- Bazılarına göre, bir mecliste Resûlullah (sav)'ın ismi kaç kere geçerse geçsin, bir defa salât ve selam getirmek farzdır.

3- Diğer bazı âlimlere göre de Resûlullah (sav)'e çok salât ve selam getirmek —meclisi ve sayısı ne olursa olsun— vaciptir. Ömürde bir defa salât ve selam getirmek kâfi değildir.

Mecliste veya Resûlullah (sav)'ın isminin her geçişinde salât ve selam getirmenin farz olduğunu söyleyenlerin delilleri: «Ey iman edenler! Siz de ona salât edin.» âyetidir. Bir şey hakkındaki emir, o fiilin devamlı tekrarını ifade eder.

Resûlullah (sav) da kendisine salât ve selamda bulunmayanlar hakkında şiddetli vaidlerde bulunmuştur. Şöyle buyurmuştur:

«Cimri, o kimsedir ki onun yanında benim adım anılır da bana salât getirmez.»

«Bir kavim bir mecliste oturur ve Allah'ı zikretmeden, peygambere salât ve selam getirmeden kalkarlarsa, kıyamet günü üzerlerine bir hasret çöker.»

Cebrâil (a.s) da şöyle buyurmuştur: «Yanında senin ismin anıldığı hâlde sana salât ve selam getirmeyen uzaklaştırılmıştır.» Cebrâil'in bu sözüne Resûlullah (sav): «Âmin.» demiştir.

Âyetteki açık emir ile Resûlullah (sav)'ın hadisleri, salât ve selamın her mecliste veya isminin her anılışında vacip olduğuna delalet eder.

Ulemanın cumhuruna göre ise Resûlullah (sav)'a salât ve selam getirmek bir ibadet ve Allah (cc)'a yaklaşma vesilesidir. Zikir ve tesbih gibi... Ancak ömürde bir defası farzdır. Her mecliste veya isminin her anılışında salât ve selam getirmek sünnettir.

Resûlullah (sav)'a çok çok salât ve selam getirmek uygundur. Zira Resûlullah (sav): «Her kim bana bir kere salât getirirse Allahu Teâlâ ona on defa salât getirir.» buyurmuştur.

Bu ve benzeri hadisler peygambere salâtın faziletini bildirmektedir. Bu hususta daha birçok meşhur hadis vardır. Şu var ki bunların hiçbirisi salât ve selam getirmenin farz olduğuna delalet etmez. Ancak sünnet olduğunu gösterir.

Ebussuud: «Resûlullah (sav)'ın şanının yüceliği, mübarek isimlerinin her anılışında ihtiyaten salât ve selam getirilmesini icap ettirir.» der. Cumhurun görüşü daha sahih ve daha tercihlidir.

Namazda Resûlullah Salât Getirmek Vacip midir?

Fakihler, namazda Resûlullah (sav)’a salât ve selam getirmenin hükmü hususunda ihtilaf ederek iki görüşe ayrılmışlardır:

- 1- Şafîî ve Hanbelîlere göre, namazda salât ve selam okumak vaciptir. Salât ve selamsız namaz sahih değildir.
- 2- Malikî ve Hanefîlere göre de namazda salât ve selam okumak sünnet-i müekkededir. Salât ve selam okunmadan kılınan namaz kerahetle sahihtir.

Salata Kelime Cambazlığını yapan ve Salavat yağcılıktır diyen edepsizlere

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

” Allah ve melekleri peygamberine salâvat getirmektedir. O halde ey iman edenler sizde ona tam bir teslimiyetle salâvat getirin. “

Bazı hasta ve kirli ruhlar Ahzap süresinin 56. âyetinde geçen salavat kelimesinin **dua, istiğfar ve rahmet** manasında olmadığını, bilakis **destek** anlamına geldiğini söylemekle beraber ” Peygambere salavat getirmek yağcılıktır ” demek suretiyle **edep dışı davranışlarda** bulunmaktadır. Bu şahsın iddiaları bir “yenilik” değil, ilmi haysiyeti ayaklar altına alan bir **dil cinayeti** ve edep fukaralığıdır.

Lügat Katliamı: Salât kelimesini sadece “destek” manasına indirgemek, okyanusu bardağa sığdırma cüretidir. Arapça’nın dev sözlüklerinde (Lisanü’l-Arab, Tacü’l-Arus) bu kelime hiçbir zaman namaz ve duadan kopuk, kuru bir siyasi destek olarak tanımlanmamıştır. Bu adamın yaptığı, kelimenin kökündeki “rahmet ve istiğfar” manalarını budayarak ilmi bir kuşa çevirmektir. Evet, Kur’ân’da ‘destek’ manasına gelen birçok farklı lafız zaten vardır.”

- نَصْر (nasr) → yardım etmek
- تَأْيِيد (te’yîd) → desteklemek, güçlendirmek
- إِعَانَةٌ (iâne) → yardımda bulunmak
- مَدَد (meded) → destek, takviye

Kur’ân, “destek” demek istediğinde bu kelimeleri açıkça kullanır. **Peki o zaman soru şu:** Eğer “salât” gerçekten sadece “destek” demek olsaydı, Kur’ân neden zaten açık olan “nasr” veya “te’yîd” kelimelerini bırakıp **“salât” gibi çok daha farklı ve köklü bir kelimeyi**

kullansın?

Haddi Aşmanın Zirvesi: “Yağcılık” İftirası: Peygambere salavat getirmeyi “yağcılık” olarak nitelemek, doğrudan Ahzab 56’daki ilahi emre ve bu eylemi bizzat yapan Allah’a dil uzatmaktır. Kendi sapık mantığını ayete giydirmeye çalışan bu dil, nebevi ahlaktan kopmuş, **nasipsiz ve kupkuru** bir dildir.

Şarlatanlık ve Kibir: Bin yıllık mütebahhir alimleri “anlamamakla” suçlayıp, “hakikat benimle başladı” edasıyla ortaya çıkmak ilim değil, klinik bir kibirdir. İlim silsilesi ve icazeti olmayan bu zihniyet, mezhep kurucusu değil, ancak cehaleti pazarlayan bir **lafız oyunbazı** olur.

Akademik İntihar ve İstismar: Arapça bilmeyen kitesine “şapkadan tavşan çıkarma” numaraları yapmak tam bir şarlatanlıktır. Salâtı, silah veya sıla ile karıştırıp kafasına göre mana devşirmek akademik bir intihardır. İlim edeple başlar; dili “yağcılık” gibi galiz tabirlere varan birinin kalbi nurla değil, kibrin karanlığıyla mühürlenmiştir.

Ey kelime cambazı! Allah’ın emrini lügatindeki en aşağılık kavramlarla bir tutman, ilmi ve ahlaki iflasının ilanıdır. Müridlerinin seni “alim” sanması, karanlıkta mum ışığını güneş zannetmelerindedir.